

Seminarieeleverne ogsaa paa dette Omraade komme til at tale med Eleverne, kunne føre en hel Del Dogmatik ind i en hvilken som helst Bibelhistorie. Jeg ved ikke, om ikke alle de Lærere, som der er noget ved, gaa den Vej; men hvis de ville benytte den Vej, forekommer det mig, at dette Endringsforslag kommer til at staa som noget saa uskyldigt, at vi gerne kunde tage det med, hvis der da ikke i det's Tendens laa noget, som ville gøre det frastødende for det andet Ting. Jeg er, lige som den sidste ærede Taler, overbevist om, at denne Endring vil gøre lidet Nytte, men derimod let vil komme til at spænde Ben for Loven (Afbrydelse af Berntsen). Maaſte det ærede Medlem foran mig ikke synes om Loven, og saa kan han jo stemme for denne Endring, det vilde jeg ogsaa have gjort, hvis jeg ikke syntes om Loven; men da jeg gerne vil have Loven, beder jeg dette Forslag falde, der naas intet derved.

Berntsen: Jeg kunde ønske, at det ærede Medlem vilde have oplyst dette Ting om, hvorfra han ved Bistad med, at hvis Endringsforslaget under Nr. 1 bliver vedtaget, vil det forvolde, at Loven ikke bliver vedtaget i det andet Ting. Det ærede Medlem maa have et Kendskab der, som jeg ikke har. Det vil erindres, at jeg under Sagens anden Behandling tillod mig at stille Forslag om, at Dvølsesstoler skulde udgaa, og at jeg tog mit Forslag tilbage, fordi den ærede Ordfører stillede i Udſigt, at dette Spørgsmaal skulde blive taget under velvillig Overvejelse mellem 2den og 3dje Behandling, og jeg nægter ikke, at det Forslag, her foreligger under Nr. 1, har noget bidraget til, at jeg ikke ser med saa stor Uvilje paa disse paatænkte Stoler, som hvis dette Endringsforslag ikke blev stillet og ikke blev vedtaget.

Den ærede Rigsdagsmand fra Bogenſe (M. Nielsen) fandt sin Trøst alene dert, at man har forandret Ordet „Dvølsesstoler“ til „Børnestoler“. Det forekommer mig mærkværdigt, at det ærede Medlem kunde lægge nogen synderlig Betydning ind i denne blotte Navneforandring. Det ærede Medlem vil have tilkendegivet derved, at Meningen med en saadan Stole var, at Børnene ikke maatte forkludres, og det lod til, at den ærede Rigsdagsmand vilde føle sig særlig beroliget, hvis den højtærede Minister vilde udtale, at det ogsaa var hans Mening, at Ordet „Børnestoler“ skulde forstaaes saaledes, at man særlig vilde tage Hensyn til Børnene og ikke til Seminarierne, men det kan ikke berolige mig; thi hvis det ikke særlig er af Hensyn til Seminarierne, at man vil have

disse Stoler, fortaar jeg overhovedet ikke, hvorfor man vil have dem. Disse Stoler oprettes alene, purt og bart af det Hensyn, at man vil have Stoler, hvor de vordende Lærere skulle kunne øve sig i at undervise, og Flertallet og den højtærede Minister ville have, at saadanne Prøver skulle disse Børn være udsatte for ikke alene i de almindelige borgerlige Rundskaber, men ogsaa i dogmatisk Religionsundervisning. Jeg vil rigtig nok anse det for i høj Grad modbydeligt — for at bruge et Udtryk, jeg for Alvor mener — at indrette Skolerne med det for Øje, at Børnene i disse Skoleaar sagtens ikke skulde modtage anden Religionsundervisning, anden dogmatisk Udvikling end den, de Dag efter Dag og Aar efter Aar, saalænge de gaa i Skolen, saa længe de ere i den skolepligtige Alder, saa af unge, umodne Mennesker. Er der noget, som er et forargeligt Komediespil, er det sikkert dette. Det ærede Medlem for Odense Amts 5te Valgkreds (M. Nielsen) mente, at nu var man inde paa en noget anden Fremgangsmaade; det var gaaet op for Bevidstheden hos de fleste Lærere, at Bibelhistorien og ikke Lærebogen skal lægges til Grund for den dogmatiske Undervisning. Denne Udtalelse af det ærede Medlem røber, at han ikke ved, hvorledes det gaar til med Religionsundervisningen omkring i Landsbystolerne; thi i de fleste Almuestoler — der er maaſte enkelte Undtagelser — anvender man ikke een, men to Timer daglig til Lærebogen, til dogmatisk Religionsundervisning, bygget paa Lærebogen, og det gør man af den simple Grund, at Tilſynet, Provst og Præst, mange Steder tvinge Skolelærerne til at gøre det og truer med det værste, hvis de ikke gøre det. Nu er det ganske vist heldigvis gaaet op for adskillige, at den Fremgangsmaade er urigtig og utilbørlig, og at det er den sikreste Vej til at gøre Børnene lede og fede af al Kristendom, og naar man spørger, hvordan det kan være, at Fritænderiet her i Landet har en saa frugtbar Jordbund, naaget man har haft Børnestoler siden 1814, hvortil der er undervist i Religion, tror jeg at kunne drifte mig til at svare, at det er, fordi man har taget Kristendomsundervisningen paa en saadan Maade i Skolerne, at Børnene i Stedet for at blive glade ved Kristendommen ere blevne lede og fede af den. Derfor ønsker jeg, at man mere og mere maatte komme bort fra at lægge Lærebogen til Grund for Religionsundervisningen i Skolerne; men man har aldeles ingen Betyggelse for, at man vil komme bort derafra ved disse Dvølsesstoler, som oprettes ved Seminarierne, blot fordi man sætter „Børnestoler“